

менно бях влязъл във връзка и със заводите "Шкода", производители на локомотиви - те също настояваха за сключване на тази сделка. Настоящето много за това и Министерството на търговията. Но директорът на тютюневата редица Паспишъл беше упорит: той бе против нея единствено поради това, че като последица от общата стопанска криза консумацията нацигари била много намалена, а самата редица вече имала щокове от две-три години застояли тютюни, които не можела да пласира, камо ли да купува допълнителни количества от минали реколти. След неговия доклад до Министерството на финансите нам се отказа по начало купуването в момента на тютюни от стари реколти.

От Прага заминахме за Варшава. Там се състоя обща среща, нещо като конференция, с представители на монопола, на министерствата на търговията и на финансите, на търговската камара, на външното министерство. И тук д-р Сакаров запозна нашите партньори с въпроса, като сложи на широка основа икономическите отношения между държавите от Централна Европа и направи интересен обзор на общото положение на отделните народни стопанства.

От Полша искахме да закупим преди всичко релси, от каквито насташите железници имаха голяма нужда, тъй като много от железнодържавите линии бяха останали и изхабени, но в същото време искахме да купим локомотиви, вагони и пр. Успяхме да сключим сделка за продажбата на три милиона килограма тютюн, срещу който да закупим на първо време релси, а след това и локомотиви. Но не бяха фиксирани цените и фирмите, от които ще направим доставките за БДЖ. Представителите на БДЖ сами трябваше да уговорят от кои фирми да направят доставките и на какви цени. Това именно беше най-характерното за тази сделка.

След сключването на тази сделка полският тютюнев монопол нае склада на "Арав", която фирма беше в ликвидация. Пристигна комисия и закупи уговорените количества тютюни.